

UNITÁRIUS ÉLET

XIII. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

1959. JANUÁR HÓ

Az egyházköri közgyűlés

A magyarországi unitáriusok életében ugyanazt a szerepet tölti be, mint a régi főtanácsi ülések.

Ezeknek az üléseknek vitáiban mindig a kor problémái és gondjai tükröződtek, és szenvedélyek néha élesen emberi kitöréseiben és vajúrást jelző erőfeszítéseiből a haladó szellemnek és a szabad hitnek egy-egy új ténye született. Brassai úttörő tudományos munkálkodása számos területén a tudományoknak nem véletlen műve, mint ahogy nem a Kriza „Vadrózsái” sem, vagy Bölöni Farkas „Északamerikai utazása”, vagy Balázs Ferenc könyvei és életműve Mész-kön, mintahogyan nem véletlen, hogy az új zenei üstökös, Bartók Béla tudatosan választja lelki röppályájának útját az unitárius egyház közössége felé, hogy abban holta napjáig aztán meg is maradjon.

Ennek a szellemiségnek a jegyében ült össze magyarországi egyházkörünk közgyűlése a múlt év decemberének 13—14. napjain. A közgyűlés tárgysorozata talán semmiben sem különbözött, adminisztratív kérdéseit illetően, bármelyik előző év ülésétől. Azonban három vonatkozásban jelentősebb volt az eddigieknél:

Mindenekelőtt már a közgyűlés megnyitása alkalmával hangsúlyt nyert egy értékes tény: az állam és egyházunk között kötött egyezmény 10 éves évfordulója. Őszinte hálával és örömmel emlékezett meg e tényről az ülést megnyitó dr. Gálfalvi István főgondnok. Tisztelettel és barátsággal köszöntötte a közgyűlésen megjelent képviselőjét az állami egyházügyi hivatal elnökségének, Veress Pál úr személyében, aki Horváth János elnöknek és Miklós Imre elnökhelyettesnek külön üdvözlését is tolmácsolta. —

Gálfalvi főgondnok méltatta az egyezményt, amelyről örömmel állapította meg, hogy egyházunk javára és előmenetelére szolgált, hogy biztosítéka ma is létalapjának a hívek példás áldozatkészsége mellett, hogy biztos támasztéka jelenünknek annak érdekében, hogy jövőnket minél inkább a magunk erejére támaszkodva tudjuk megépíteni. Egész vallás-közösségünk mélyes háláját tolmácsolta népköztársaságunk kormányzata és annak képviselője az állami egyházügyi hivatal felé, örömet fejezve ki, hogy egyezményünk kitűnően megállta a próbát és elmélyítette egyházunk híveinek bizalmát kormányzatunk és szocializmust építő társadalmunk, népünk iránt, melynek öntudatos és építő tagjai vagyunk és leszünk mindannyian. Veress Pál az egyházügyi hivatal nevében üdvözölte a közgyűlést.

A szívélyes köszöntésre Pethő István püspöki helynök válaszolt, megköszönve a mondottakat és a jókívánságokat. A püspöki helynök hangsúlyozta, hogy amit az egyezményben leírtunk, azt a gyakorlatban is mindenkor valóra akarjuk váltani. Az egyház-

ügyi hivatal elnöksége és egész kormányzatunk felé, tiszteletünk és szeretetünk tolmácsolását kérte. Mielőtt a közgyűlés ülését az elnökség elnapolta volna, Ferencz József főgondnok szólt közgyűlésünk második kardinális kérdéséről és annak jelentőségéről. A béke ügyéről volt szó. Hangsúlyozta, hogy annak az unitárius egyháznak, mely a Dávid Ferenci szellem hagyományait őrzi, nem is lehet más útja és harca, mint a béke útja és az érte való küzdelem. Amikor a világon mindenütt éppen az unitárius szellemi nagyságok a béke ügyének legkövetkezetes harcosai, a népek megbékélésének szószólói, akkor mi magyar unitáriusok sem maradhatunk a hátsó sorokban. Albert Schweitzer békeszavatai, unitárius aktív lelkészek munkája a békevilág tanácsban, világszövetségünk chicagói kongresszusának határozatai mind arról tanuskodnak hogy az unitáriusok mindenütt a világon felismerték miként mi is körünk legfontosabb feladatát, a béke megteremtésének feltétlen szükségességét. És milyen örömmel fűzzük hozzá most a főgondnok szavaihoz azt a tényt is, miszerint azt sem tartjuk véletlennek, hogy amerikai unitárius testvéreink egyik prominens személyisége, az unitárius Stevenson az, aki éppen napjainkban száll sikra a hidegháború felszámolása érdekében hazájában és elfogulatlan barátsággal és megbecsüléssel fogadja kimagasló vendégét a Szovjetunió első miniszterelnökhelyettesének személyében!

És végül közgyűlésünknek a harmadik hangsúlyi pontjáról is szólni kívánunk még: Egy új vonással lett gazdagabb a közgyűlés lefolyása. A hagyományos közgyűlési Istentiszteleten és a szeretet-vendégségen kívül, most első ízben függesztette fel az elnök az ülést a másodnapos tárgyalás rendjén déli 12 órakor, hogy az ülésteremből a közgyűlés tagjai visszasiessenek a templomba, ahol a jelenkor tudományos világa egyik képviselőjének előadását hallgassák meg. Mély és jelképes értelme van ennek az eseménynek. Az unitárius egyház melynek tagjai a jézusi parancs értelmében „minden értelmükkel is” szolgálni és szeretni akarják az Istent és az embert, vallásos életük dolgaival foglalkozva, megszakítják tanácskozásukat és a templomban, szót adnak a kor tudományának, mert a hit mellett a tudást is Isten ajándékának vallják és arra a folytonos isteni kinyilatkoztatásra is figyelmeztetni akarnak, amely a tudomány igazságainak nyelvén szól az emberhez. Ez alkalommal László Gyula professzor remek és lebilincselő előadását hallgattuk végig magyarságunk származási kérdéseiről. Természetesen voltak közgyűlésünknek vitái és véleménykülönbségei is. Gondolatok, szavak, szenvedélyek nyilatkoztak meg, de most valóban „parlamentárisan” és hívő emberekhez illoen s ez legyen záloga jövőnk munkáinknak is.

R. F. I.

Előjáró beszéd

A közgyűlés alkalmával tartott lelkesítő értekezlet javasolta az „Unitárius Élet” szerkesztőjének, hogy vezessen be egy új rovatot „Unitárius szemmel” címen, mely hónapról hónapra az egyház, vagy a nagyvilág időszerű kérdéseire világítson rá. Ennek a rovatnak a vezetésével engem s debreceni lelkészársamat bíztak meg. Előfordulhat tehát, hogy ketten két különböző véleményt vetünk papírra — s ugyanarról a kérdéstről másképpen vélekedünk.

Jogosan kérdezhetné valaki, hogy ugyanarról a kérdéstről lehet-e két unitárius lelkésznek más-más véleménye, s ha igen, akkor mi szükség van arra, hogy „unitárius szemmel” nézzük a dolgokat.

Nos itt van valahol a lényeg, amit ki akarunk tapintani, ki akarunk domborítani mindjárt előjáróban. — Ha valamit „unitárius szemmel” nézünk az nem jelent feltétlenül más, vagy külön véleményt más felekezeti vagy akár más világnézetű emberek felfogásával szemben. Ez a rovat nem akar konfesszionális lenni. Örömmel üdvözlök minden olyan törekvést, ami szebbé, jobbá és boldogabbá kívánja tenni az ember életét, akár református, lutheránus vagy katolikus kezdeményezésről legyen szó. Még a kereszténység elkülönítő fogalmához sem ragaszkodik mereven. Nem logikai vagy erkölcsi fikciókra támaszkodik, hanem a való életre. Csak két tekintélyt ismer: az értelmet s a lelkiismeretet. Ebből természetesen az is következik, hogy ha valami az értelemnek, vagy a lelkiismeretnek ellentmond, azt nem fogadja el igazságnak még akkor sem, ha azt a római pápa, vagy az uppsalai érsek állítja is.

Hogy példával éljünk: örömmel üdvözljük a szovjet tudomány nagyszerű újévi ajándékát, a holdrakétát. Hisszük, hogy örömmükben osztozik mindenki, aki hisz az örök fejlődésben, akár mohamedán, zsidó, buddhista vagy keresztény. De elítélünk minden olyan dogmát, mely a fejlődést gátolja, bármilyen jószándékkal alkották is meg azokat annakidején az egyházi atyák és zsinatok.

Egyik napilapunk a múlt héten ilyen című vezércikkel jelent meg: A csillagok felé. A technika tudománya ezzel a zseniális találmánnyal valóban megtalálta az utat a csillagok felé. — Mi, hívő keresztények megtaláljuk-e a béke útját az emberek felé? A holdrakéta tervezői és építői töretlen úton jártak. Nekik kellett minden számítást és tervezést elvégezni. Példára, mintára nem támaszkodhattak. A béke útja nem töretlen. A názareti ácsmester fia már kétezer éve hív minket erre az útra. Az ember Jézus eleven példakép. Követjük-e?...

Hódmezővásárhely

Dr. Jakab Jenő

EGYHÁZKÖRÜNK NYUGDÍJALAPJÁRA az alábbi adományok érkeztek be: Mitliczkíné Vágó Márta 25 Ft, Szilágyi Lona 2, Ferencz József főgondnok 32, Szimonidesz Gyuláné 10, özv. Kmetty Jánosné 5, Józsa Gyula 50, Gimesi István (Gyál) 5, Papp Sándor (Móracs) 50, Weltinné Páll Mária 5, özv. Páll Miklósné 2, Páll Miklós 2, Buksa Attila 8, Utó Lajos 20, Kádár István (Hódmezővásárhely) 20, dr. Salacz Aladárné (Szarvas) 5, Ligeti Istvánné (Pápa) 20, özv. Jáki Nándorné 5, Pethő István püspöki helynök 80, P. O. 10. Adományok a 221.374 VIII. Unitárius Egyházkör Nyugdíjtanácsa elnevezésű csekkszámára fizethetők.

CSONGRÁDMEGYEI TANÁCS Művelődésügyi Osztálya által a Tanácskörtársaság negyvenedik évfordulója alkalmából rendezett megyei középiskolák szavaló versenyén 27 versenyző közül Jakab Mária hódmezővásárhelyi lelkészünk II. gimnazista lánya nyerte az első díjat, több mint 300.— Ft. értékű könyvet.

Új esztendő

Unitárius múltunk kutatása néhány év óta fellelő. Öröndetes, hogy kétirányú komoly kutatás is folyik. Az egyikben dr. Esze Tamás és munkatársai az alföldi és duna-melléki unitáriusok levéltári adatait tárják fel. A másikban Pirnát Antal a kezdeti unitarizmus szellemi hátterét igyekszik megrajzolni.

A magyarországi unitárius jelen egyetlen bibliai igével jellemezhető: az aratni való sok, és a munkás kevés.

Mi lesz az unitárius jövővel. Ezen a téren meg kell kezdeni egy unitárius hitbeli összefoglaló alapvető munkálatait. Semmiféle önkéntes szolgálat és a világi munkatársak beállítása sem pótolhatja az unitárius hit szépségeit összefoglaló és rendszerező könyv hiányát. Modern unitárius hittankönyv nincs. Mi hiszünk a fejlődő világban és az ember hivatásában. Tudjuk azt is, hogy a végső alapelvek örökkévalósága mellett az emberiség nagy szellemi fejlődésének során újra meg kell fogalmazni azt az igazságot, amit a végső alapelvek a kor nyelvén mondanak. Ennek a megfogalmazásnak még csak kísérlete sem történt meg az atomkor emberének gondolkodási szintjén. Remélem, ez az esztendő — ha nem is eredményeket —, de a problémák felvetését és alapvetését meghozza.

1959. január 3. délelőtt 11 óra 20 perc. A rádió mellett ülök, amikor valami sajátosan füttyölő, zúgó, zakatoló hang szólal meg. Naprendszerünk első mesterséges bolygója adja le jelzéseit. Minden egyes jelhang az isten-alkotta ember ragyogó tehetségének tanúbizonysága. Az emberi gondolkodás diadala a világ és annak mechanikus erői felett.

Nem árt megállni egy pillanatra unitárius szemmel e nagyszerű tény előtt. Jelentősége rendkívüli. Jelenti azt, hogy az emberi tudás csodákra képes. Jelenti azt, hogy kijutunk fokozatosan a szűk földi szférákból.

... Igen! és még jelent valamit. A mesterséges égitestnek az atomenergia adta meg azt a mérhetetlen sebességet, hogy kezdeti lendületével legyőzhette a Föld vonzóerejét. Ugyanaz az atomenergia, amely egyetlen bombába belesűrítve százazretet pusztíthat el másodpercek alatt. Csupán a tudományos, a pozitív felhasználást kell katonai, negatív felhasználássá tenni, és hogy pozitíven, vagy negatívan használjuk fel ezt a mérhetetlen energiát, ez egyesegyedül a lelkiismeret kérdése.

Ez a pont pedig már nem a tudomány, hanem az erkölcsi felelősség kérdése. A XX. század emberét, de különösen a második világháború nezedékét záporozták az új élmények és benyomások. Világunk akkorát fejlődött, az emberek előtt olyan lehetőségek tárultak fel, amelyről álmodni sem mert azelőtt. Ez a mérhetetlen lendület felkavarta egész bensőjét, emberi felelősségérzetét és erkölcsi elvét. Sokszor csak az eszükön látja, a felfedezett új találmányt és elfeledkezik annak hatalmáról és veszélyeiről. Inkább száz mesterséges bolygó keringjen a világűrben, mint egy atom-bomba robbanjon békés város fölött, nyomort és szerencsétlenséget öntve szerteszét. A huszonegyedik órában él a világ és tőle függ, hogy elpusztítja, vagy boldoggá teszi önmagát. Úgy vélem, hogy a pozitív úton legalább olyan döntő jelentőségű a rádióból felharsanó hang, mint tudományos szempontból.

Debrecen

Szász János

A HAZAFIAS NÉPFRONT ORSZÁGOS TANÁCSA nevében Kállai Gyula országos elnök és dr. Ortutay Gyula országos főtitkár köszönő leveleiben fejezte ki elismerését dr. Jakab Jenő hódmezővásárhelyi unitárius lelkésznek a november 16-i választások érdekében kifejtett tevékenységéért.

Az evangélium fényénél...

„Mert ha csak azokat szeretitek, a kik titeket is szeretnek, mi jutalmatok van? És ha csak azokkal tesztek jól, a kik veletek jól tesznek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is ugyanezt cselekszik.”
(Lk. VI. 32-33)

Az ember odaragadt a földhöz és úgy látszott, hogy végkép elválaszthatatlan attól. A földre született és a földre temetkezett, végzetének tartotta a strofát: Itt élned, halnod kell? Látszólag belenyugodott földhöztapadt sorsába, de titokban mindig elvágott innen. Nagy sokára rájött, hogy nem a földből áll a világ. Felismerte azt is, hogy a nagy kozmosz nem is geocentrikus. De úgy összeszövődött a földdel, hogy reménytelennek látszottak titkos vágyai, melyekkel a végteleni ostromolta. Hitével Menyországot varázsolt az ég kárpitjára s benépesítette az angyalokkal, jó szellemekkel. Képzletével hidat vert a többi bolygó felé s minden században akadt egy-egy hős, aki átvergődött egyik másik égitestre. Münchhausen, Gulliver, János vitéz és a fantázia többi úttörői, már járják a járhatatlan üsvényeket. De az ember csak ide van láncolva a földhöz s annak vonzóereje olyan bilincs az életén, melyet úgy látszott soha sem tud szétfeszíteni.

Ki ne ujjongott volna fel a káprázat mámorától, mely valósággal megittasította az egész tudományos világot, amikor az első űrrakéta visszaküldte jellegzetes hangját a föld légkörének túlsó pereméről!! A lehetetlenség határmesgyéjét az emberi tudás klasszikus képességével, valósággal letörölte a világűr képeről.

Amikor az ellenség táborába lopódzó Mucius Scaevolát elfogják és bíróság elé állítják, jeléül, hogy nem fél senkitől és semmitől, a tábortüzhöz lép és meztelen karját a lobogó lángba tartva úgy, hogy a kínok kínjától még a szeme se rebben meg, ezt mondja bírái felé: „Hosszú sora van én utánam az ugyanilyen dicsőségre törekvőknek.”

Eppen így lépett be a mai ember életébe az első űrrakéta s bűgő hangja szinte érthetően mondja: „Végtelen sora van az utánam jövőknek”. A jövő század regényét megálmodó Jókai, vagy a tengerek és a levegőig titokzatos világát benépesítő Verne képzelőereje is mind kevés volna, ha csak sejteni is akarnék a következményeit annak a tudományos hős-tettnek, hogy az ember kiszabadult a föld vonzóerejének gyűrűjéből.

És az ember nem akarja észrevenni, hogy tökéletesedésének van egy másik korlátozó légköre, amely szűkebb és keményebb a föld légkörénél, de vonzó ereje nagyobb és veszedelmesebb is. Egy lelki űrrakétával egyszer sikerült egy embernek áttörnie ezt a légkört s lerázva vonzóerejét, behajózott saját életével az egyetemes lelkiélet határtalan kozmikus világába. Az önzés vonzóerejét törte át Jézus és az évilágának légkörét elhagyva, járta a szeretet rakétájával az egyetemes embertestvériség határtalan kozmoszát 2000 évvel ezelőtt. Olyan lelki fegyvertény volt ez, hogy azóta is ámulva emlékeznek rá az ember s mit Jézus a maga erejével hajtott végre, sokan isteni ténykedésnek tartják ma is.

Nos, mi unitáriusok azon fáradozunk, hogy a lelkivilágnak ezt a szeretetből való űrrakétáját ne engedjük elveszni, hanem magunk is készítsünk egyet-egyét, hogy járjuk vele az egyetemes emberi élet roppant kozmikus világát s ne vergődjünk helyben topogással az önzés szűk körében a mindent magának akaró én vonzóerejének kegyetlen törvénye alatt.

Azért az új esztendőben sokszor gondoljunk az űrrakéta nyomán arra a lelkirakétára is, mellyel Jézus a boldogság világát a mennyboltozatról idevarázsolta a földre s végre egyszer tanuljuk meg már annak technológiáját, sajátítsuk el munkamódszerét, hiszen csupán ennyiből áll az egész: „Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? És ha csak azokkal tesztek jól, akik veletek jól tesznek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is ugyanezt cselekszik.”

Pethő István

Az egyházi közalap

Január 1-től számítva még kerekén 10 esztendő áll rendelkezésünkre, hogy megteremtsük anyagi feltételeit annak, hogy Egyházunk minden külső, állami támogatás nélkül, a saját erejéből, a h'vek önként hozott áldozatkészségéből tartsa fenn magát. 1954. január 1-től a nyugdíjban élő egyházi alkalmazottak nyugdíjáról az egyháznak kell gondoskodnia. Nem egészen két esztendővel ezelőtt, amikor mostani tisztembe léptem az egyházi Nyugdíjalapunk összesen 4634 Ft-ból állott. Néhány hónappal ezelőtt felelősségem teljes tudatában fordultam unitárius hűveinkhez és kértem, hogy minden unitárius atyánkfia évente csak 1 forinttal támogassa a nyugdíjalapot. Az adományokat lapunk más helyén nyugtázzuk. Hadd köszönjem meg nuivánosan is azoknak az áldozatait, akik a köz érdekében elhangzott kéreő szót megér'ették. Vajha példájuk serkentő hatással lenne másokra is.

A Közalapról sem tudok több jót és biztatót mondani, mint a Nyugdíjalapról. 1957. június 1-én a Közalap teljes összege 833 Ft volt. Az elmúlt tíz esztendő alatt — mert 10 évvel ezelőtt kötöttük a szerződést az állammal és vállaltuk, hogy az önállóság útjára lépünk 20 év múlva, — mindössze csak ennyi tudtunk gyűjteni a Közalapra. Vajon a most kezdődő másik 10 év alatt fogunk-e annyit gyűjteni, hogy nyugodtan nézhessünk szembe feladatainkkal? Vajon az egyházközségeink 10 év alatt megerősödnek-e annyira, hogy külső támogatás nélkül fedezni tudják szükségleteiket? Vagy központi segélyre szeretnének támaszkodni majd? De mi-ből segítse a Központ a gyülekezeteket, ha nem lesz Egyházi Közalap? Mi, akik most vagyunk a vártán, felelősei vagyunk azoknak az időknek is, amikor helyünkben mások küzdenek majd az őrhelyeken. A mának és nem a holnapi feladata: meg kell teremtenünk az Egyházi Közalapot! En hiszek a mi hitünkben. Hiszek embetségünk erejében, hiszek az unitárius áldozatkészség ősi erényében. És ezzel a hitemmel kérek mindnyájatokat atyámfiat segítsétek ebben a jövődöt biztosító erőfeszítésünkben.

Pethő István
püspöki helynök

ÜJESZTENDŐ NAPJÁN a nagybudapesti gyülekezetek lelkesen, gondnok'ri és egyházi tanácsok a püspöki helynök székhelyén, a Hógyes utcai tanácsteremben köszön'ötték a püspöki helynök urat illetve az egyház'ör vezetőségét. A megjelentek nevében Ferencz József főgondnok hangsúlyozta az egyház és állam közötti jóviszony ápolásának szükségességét az egyezmény szellemében, amely jóviszony a gyűlekezetek és vezetők békesszolgálatában juthat többek között kifejezésre. Válaszában Pethő István püspöki helynök, halát adván Istennek az újesztendő megéréséért, a közös munkára és felelősségünk átérésére hívta fel a megjelenteket, s Isten áldását kérte újesztendő munkánkra, életünkre. Utána a megjelentek, mintegy 33-en, barátságos eszmecsere közben töltötték el még egy-két órát.

BUDAPEST

Az advent jelentette az új egyházi esztendő és advent négy keddjén délután a Nagy Ignác u. templom gyülekezeti termében liturgikus áhitatokat tartottunk a már hagyományos adventi kopjafás koszorú gyertyáinak meggyújtásával. Híveink ebben az évben is szép számmal vettek részt az előkészület eme áldott alkalmán. A szolgálatokat rendre Pethő István, Györfi István, Bencze Márton és R. Filep Imre lelkészek végezték. Dec. 21-én lélekemelő szép gyermek-karácsonyfa ünnepélyt tartottunk. A gyülekezeti terem zsúfolásig megtöltötték a boldog és áhítatosarcú gyermekek, akik szavalatokkal, imákkal és zeneszámokkal telítették a szülők és a gyülekezet tagjainak szívét és lelkét. Asszonyaink a szorgos munka és az áldozatos lélek szeretetsomagjait osztották szét a gyermekek között. Az ünnepséget R. Filep Imre imája és Györfi István megindító hatású elmélkedése vezette be. Öröm volt a karácsonyfa gyertyái alatt együtt énekelni a gyermekekkel az ősi dalt „Mennyből az angyal lejött hoztátok pásztorok...”

Megemlékezünk az egyházköri közgyűlés alkalmával tartott gyülekezeti napunkról is, melyet Szentábrahám Mihály egykori nagy püspökünk emlékének szenteltünk. Bajor János lelkész végezte az evangéliumi szolgálatot elmélyedésre készítve. Gyallay Domokos afia rendkívül tanulságos és meg szívlelő módon emlékezett meg Szentábrahámról és koráról. A zenélő műsor után R. Filep Imre lelkész a záróban romániai útjáról emlékezett meg.

Egyházközségünk évi számadó közgyűlését dec. 28-án tartotta, az évi és újév elsőnapit istentiszteletet mindkét templomunkban szép számmal látogatták a hívek.

PESTSZENTLŐRINC

Népes gyülekezet előtt tartottunk a gyermekek részére karácsonyfa ünnepélyt dec. 21-én. Huszti János lelkész evangélikációja után a gyermekek két kis karácsonyi szindarabot adtak elő. A meggyújtott karácsonyfát mintegy 65 gyermek állta körül és ötvenen a gyülekezet kicsinyei közül szeretetsomagot is kaptak. — A január havi szokásos gyülekezeti napot Szentábrahám emlékének szenteltük, akiről Ferencz József főgondnok tartott érdekes előadást, R. Filep Imre lelkész mély gondolatokat ébresztő evangélikációja után. A műsor után a pesterzsébeti hívek terítették meg a szeretetvendégség asztalát.

A pestszentlőrinci egyházközség évi közgyűlését február 8-án vasárnap déli 12 órakor tartja a rendes istentisztelet után a gyülekezeti teremben, melyre a híveket ezúton is szeretettel hívják és várják. —

DUNA-TISZAKÖZI UNITÁRIUS SZÓRVÁNYEGYHÁZKÖZSÉG

Dec. 21-én Rákoshelyen és Mátyásföldön, dec. 25-én pedig Rákospalotán és Felsőgödön tartott karácsonyi istentiszteletet és osztott úrvacsorát Bencze Márton lelkész, ki ezt követően karácsony másnapján Polgárdiban, harmadnapján pedig a Bp. IX. Högyes E. utcai templomban tartott istentiszteletet. A Szórványegyházközség Bpest XV. ker. rákospalotai istentisztelet helyén jan. 11-én megtartották a múlt évi lelkészi jelentéssel és zárszámadással, valamint a jelen évi költségvetéssel foglalkozó közgyűlést, melyen Isten iránti hálával állapították meg, hogy Budapestnek abban a négy külső kerületében, mely a Szórványegyházközséghez tartozik és a távolabbi szórványokban élő hívek lelki gondozása terén a múlt évben is sok minden történt s a hívek évről évre mind többet áldoznak az egyházközség fenntartására.

FÜZESGYARMAT

A karácsonyi istentiszteleten sokan jelentek meg és 46-an vettek úrvacsorát. Az esztendő estjén, d. u. 6 órakor, a hívek kívánságának megfelelően, istentiszteletet tartottak. Az újév első napján is sokan látogatták a templomot. A gyülekezethez tartozó Dévaványán, Békéscsabán és Gyulán is úrvacsoraszórással egybekötött istentiszteleteket tartott Kelemen Miklós lelkész, dec. 26., jan. 3-4 napján. Az úrasztala megterítéséhez Hegedűs Sándor, Bogya Józsefné, dr. Kiss Ernőné és Dóczi Ferencné afiai járultak hozzá.

KOCSORD

A gyülekezet meleg szeretettel fogadta a körében nemrégiben szolgálatát megkezdő Bajor János lelkészt és családját. Az ünnepi istentiszteleteken nagy számmal vettek részt a hívek és azóta is nagy buzgósággal látogatják a templomot. Bajor János bemutatkozó látogatást tett a községi tanácselnöknel.

AZ UNITÁRIUS VILAGSZÖVETSEG végrehajtó tanácsába az elmúlt nyáron két új tagot választottak: Dr. Heller Fridrich a marburgi egyetem teológiai fakultásának professzora, az imádságról írt jelentős mű szerzője (Das Gebet) a marburgi egyetemen a hitleri időszak előtt tanult magyar unitárius hallgatóknak jóakarója volt. Klotzle Dana univerzalista lelkész, egyháza segélyszolgálatának a vezetője.

DAVOSBAN, tartják, 1961 szeptemberében az unitárius világszövetség legközelebbi kongresszusát. A szövetség svájci taggyháza az elmúlt októberben tartott ülésében hozta a fenti határozatot, miután meghallgatta a chicagói kongresszusról hazatért három küldöttének, Bouvier és Albert lelkészeknek és dr. Keller igazgatónak, a svájci szervezet titkáranak a jelentését.

A PRÁGAI HUSZ JÁNOS teológiai fakultás új dékánját dr. M. Kanak professzort, az egyháztörténelem jeles művelőjét, ünnepélyesen iktatták be új tisztségbe. A belklató ünnepségen a Comenius fakultás képviselőjében dr. Hromadka dékán vett részt. Dr. Kanak professzort mi is szeretettel köszöntjük új munkakörében.

A SVAJCI haladó szellemű protestánsok, — akik az unitárius világszövetség tagjai — lapjuk a „Le Protestant” 1958. dec. számában közölték azoknak a genfi személyiségeknek a nyilatkozatát, akik tiltakoztak az ellen, hogy a svájci hadsereget atomfegyverekkel szereljék fel.

A BARATSÁG HIDJA címen dokumentumfilm készült a Szovjetunióban, mely a német egyházi delegáció szovjetunióbeli útját örökítette meg.

GALFFY ZSIGMOND a kolozsvári unitárius kollégium egykori igazgatója rövid szenvedés után elhunyt. Pihenjen csendesen.

A MAROSI EGYHÁZKÖRÖBEN a nemrégiben tartott egyházköri közgyűlésen Darkó Béla egykori fűzesgyarmati, most marosvásárhelyi lelkészt választották meg esperesnek. Új munkakörében mi is szeretettel üdvözljük.

AZ UDVARHELYI EGYHÁZKÖR dec. 10-én tartotta közgyűlését Székelyudvarhelyen, ahol esperesnek dr. Szász Dénes udvarhelyi, jegyzőnek ifj. Báró József homoródszentpáli, közügyigazgatónak Benczédi Ferenc recsenyédi lelkészt választották meg.

A SZÉKELYUDVARHELYI TEMPLOMOT 25 ezer Lei költséggel renoválták. Nov. 16-án adták át újra rendeltetésének szép ünnepség keretében, melyen jelen volt dr. Kiss Elek püspök és dr. Kovács Lajos egyházi főjegyző Kolozsvárról.

ABASFALVÁN december 21-én iktatta be állásába Albert Lőrinc fiatal lelképásztort dr. Szász Dénes esperes.

INDIA haladó szellemű egyháza, a Brahma — Samaj legutóbbi országos közgyűlését 1958. október 24-27 napján tartotta Patna-ban, Sri Sudri Ranjan Das, az indiai Legfelsőbb Bíróság tanácsvezető bírójának az elnöksége alatt. Állást foglaltak az indiai kultúra egysége, a faji gyűlölet elleni küzdelem kérdésében. Szavukat hallatták a világbéke kérdésében is. Sűrűtették, hogy a vitás kérdések nemzetközi konferenciákon nyerjenek megoldást. Az irodalom is szolgálja az egymás megértése ügyét és a világ vallásai is egymás szellemiségét tanulmányozva, a béke megerősödését és a népek megértésének az ügyét szolgálják.

PROF. DR. BURI FRITZ teológiai professzor és baseli lelképásztor: Das Lebendige Wort — Az élő ige c. könyvében kiadta az elmúlt két évben tartott 61 egyházi beszédének a vázlatát.

DR. BABEL HENRY genfi haladó szellemű protestáns lelkész „La base du monde qui vient” c. 1958-ban megjelent új könyvét megkülönböztette lapunknak, melyből legközelebb egyes fejezeteket fordításban fogunk közölni.

UNITÁRIUS ÉLET

Laptulajdonos a Magyarországi Unitárius Egyházköri Felelős szerkesztő és kiadó: Pethő István.

Évi előfizetési díja 12 forint.

Budapest, IX., Högyes Endre utca 3.

Távdi: 137—186, Csekkasz.: 50 561.

Zrínyi Nvomda, Budapest. — Felelős: Bolgár Imre,